

PERIÒDICH POLITICH VERMELL

== SALUT PÚBLICA == INTERESSOS POPULARS == ARTS Y LLETRAS ==

PREUS DE VENTA

15 exemplars. Una peseta
Cada número. 3 quartos
Surit d' llum ab tota regularitat á lo menos una vegada cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

6-RONDA DE LA UNIVERSITAT-6
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Tot Espanya, portat á domicili. 8 rals trimestre
Països de la Unió Postal. 16 id. id.
Dona números extraordinaris sempre que ho demanin las circumstancies

SUSCRIPCIÓ

per afavorir las setze treballadores de Carmo presas de resultas d' una qüestió de treball

	Rals.
Suma anterior.	575'50
Ll. G. P.	1
Alexandre Llorens, que mes prefeix adobá sabatas que construhir manteus.	6
M. Roca, que mes s' estimaria veure felís un treballador que no á tot lo clero.	4
Total.	586'50

La setmana entrant quedarà tancada la suscripció.

GIMNÀSTICA POLITICA

Si no estessim, ja de molt antich en aquesta terra d' Espanya, curats de sustos en materias de gimnástica politica, de fixo nos quedariam com uns badochs al veure las cabriolas que acaban de fer en Moret y en Martos passantse á las filas d' en Sagasta, y 'ns fariam creus sentint á n' aquest últim com torna á cantar himnes á la llibertat, seguint sa inveterada costum de prometre molt en la oposició y no donar res desde 'l poder.

Pero ara ja es altra cosa. Estém tan acostumats á que las nostras eminencias politicas fassin avuy ab lo cap lo mateix que demá desían ab la cúa, que trobém molt natural, y casi casi necessari, que 's vegin de tant en tant aquestas monstruositats de que un republicá se fassi monár-

quich per conveniencia, torni luego á ser republicá pe 'l mateix motiu, y altre vegada recullí á la monarquia y cambihi de opinions com qui 's nuda uns calsetots ó una camisa.

En la reunió tinguda per los diputats y senadors fusionistas, y en un discurs que feu en Sagasta al renovar-se 'ls càrrechs de la Junta directiva del Círcol lliberal monárquich,—que aixís los fusionistas ara s' anomenan,—va presentarse aquest funest home públich com un lliberal ardent partidari de la democracia, fentnos saber de passada que contava, tant en la oposició com en lo poder, ab los talents dels demócratas Moret y Martos, que tanta gimnástica portan feta en lo transcurs de sa vida politica.

Tots recordém qu' encara no fa un any, quan á la esquerra van donarli una mica de poder á fi de taptarli la boca y ferla viure enganyada, en Moret y en Martos estavan molt lluny d' en Sagasta; en primer lloch pe 'l sufragi universal, que 'ls primers volian y l' últim no acceptava en cap de las maneras, y en segon per la revisió constitucional y 'ls drets individuals, que de tan antich pesan com llosa de plom en lo tupé d' en Sagasta, y no será equivocarnos si afirmém que també pesan demunt la conciencia dels altres dos renegats.

Hi haurá algun espanyol de mitj senderi que, á pesar del lastre democrátich d' en Moret y en Martos, cregui ni de un borrall las paraulas del lliberal Sagasta

en la oposició, recordantse del reaccionari Sagasta en lo poder?

No; al poble lliberal espanyol li han alsat la camisa ja massas vegadas, com se sol dir, pera que confhi may mes en cap de aquestos homes que no atenen á mes interés que al personal, ni tenen mes conciencia que son afany de poder, ni mes conviccions politicas que ser ministre, sigs com vulga y ab qui vulga, y que igual eridan avuy ¡viva D. Alfonso! que cridavan avans ¡fora Borbons! y de la mateixa manera cantan excelencias y adulan á la monarquia constitucional, que ensalzarian y proclamarian la República y fins la monarquia absoluta, lo dia que creguessen poderne treure mes partit d' ellas quó de lo que avuy defensen.

Homes d' aquesta mena sols mereixen que 'l dia que 'l poble puga imposarse, los fassa sentir tot lo pes de sa Justicia.

LO CACIQUISME Á MANRESA

Que Manresa es una ciutat que ja fa temps que 'ls carcundas hi han fet presa, tots ho sabem.

Pero que 'ls creixi la barra fins al extrém que avuy los ha arribat, ja son figas de altre paner.

Actualment se troban processats en aquella població un lliberal, un periodista y un espiritista, per causas politicas y religiosas, y com tots los atocats de aquella ciutat son de la crosta de baix, es molt natural que no inspirin confiança als processats.

Donchs al tractar de nombrarse defensors de Barcelona, ab tot y prestarse á cumplir los requisitos que la llei exigeix, no ho han tingut allí per convenient los *capadres* del caciquisme manresá, inclús lo president de aquella Audiencia, lo senyor Montfort, que es un catolicis tan íntegro y pur com qualsevol partidari de lo que tots sabém y l' As d' Oros.

La negativa,—se refereix á atmetre en lo colégi de Manresa als advocats Vallés y Ribot, Torrella y Sol,—se funda en no tenir aquestos tres senyors domicili en Manresa, essent aixís que un d' ells, lo senyor Sol, fa pochos mesos defensá una causa instruhida contra *La Montaña*, únich periódich liberal de aquella ciutat, que fou absolut després de la defensa del citat senyor Sol.

Y ara sols nos resta considerar que l' actual president de aquella Audiencia, lo católich pur senyor Montfort, era fiscal de la mateixa quan en Sol, domiciliat á Barcelona, defensá á *La Montaña*, y lográ sa absolució.

Pero ¡vatu el ret de la Sila! tals cosas y cosas nos contan de Manresa, que, la veritat, tractantse de liberals, res nos estranya.

En primer lloch se conta de un funcionari de *Justicia* que al ser nombrat correogué á donarne compte al bisbe de Vich, (y no sabém si á n' en Carlets de l' As), com posante á las sevas ordres.

Després se 'ns anyadeix que 'l senyor Montfort may va sol, tenint per testafarro un pinxo ex-tabaquer y per inspirador un advocat sense plets (a) Camas de Catre.

¡Malum signum! ¡malum signum!
Pero senyor, ¿no hi ha qui 's recordi de un magatzém de bofetadas que 's va perdre en un cotxe de un tren que habia sortit de Tarragona, quals bofetadas se trobaren per la cara de un subjecte carcunda que cobrava del Estat!

¡Alerta, caciques carcas, alerta!
Mireus que lo que llavors no fou mes que una pluja de bolets, ara pot tornarse trons y pedregada.

No hi ha mes mal conceller que la passió, y quan la passió es car-católich, del consells ne solen rajar sanch, com dels bifecks que cruejan.

Donchs molt d' ull, que un dia ó altre los de baix anirán dalt, y llavors... cadascú trobará son merescut.

ANY NOU VIDA NOVA

Per any nou y ab molta barra, jo despenjo l' instrument mes prosaich y mes bandarra conegut per la guitarra, sense fer cap compliment. Y velhinqui la prova d' aquell ditxo antic que diu: "Som any nou, donchs vida nova." (Lo meu capseró no trova res tan bó y tan expressiu.) Feys temps que abandonada la tens en un roció, bruta de pols, destrempada, y ab una corda trencada, qu' era la de mes bon to. Sortia avans de sas cordas un cant tan dolc y picant,

que las personas mex soridas lo sentian: ¿te 'a recordas guitarra del botavani?

Avans de molt bona gana cantava ab un to joós, las mizerias d' un *sotano*, las caricias de la gana y goigs á Sant Roch y 'l gos. Y avuy que hi ha *conocios* de la gran *manstruoniat*, carregada de *crisisis* ó be la *sin-dineris*, La *TRAMONTANA* ha pensat sortir ab sa petitesa per distreure á ne 'l lector que sens feyna te pobresa, necessitat y tristesa germana del negre humor.

Mentres jo sota la para seca ja del meu jardí, vaig arreglant la guitarra, ho y pensantme la *pasorra* que es tindrà de divertí.

Pero per major desdita la meua simen la 'l toset y la corda prima y mitja, vaig veyent que s' escaguita y res bo y nou se m' acut.

Puig sols passen per ma pensa com un vol de condemnate, teulas de orros que flensa la veu del sigle qu' avensá á passos apegantats.

Y corrent aladrada per tots indrets y cantons, aquí pega una xulada y allá una gran plantofada que fa caure á redolons tot lo dolent que fa nosa movent gran tarraastall; y veig venir una cosa gegantina y grandiosa que va lleuant per avall, calis, boynas y sotanas, mitras, hostias y trabuchs, olors d' encens molt poch sanas, báculs, cartuxos, cananas, garrofas y sulfas pe 'ls ruchs; grans rectors y majordonas, sacerdots y sagristans, nebotas molt rodonanas, beyatos mistichs y monas y un exercit d' escolans.

Lector, lo meu cap barrina pro hi tinch tanta confusió, que lo meu seny ja no atina ni 'm cap á la barretina com podré cantar aixó.

Lo cap me pesa una roba, estich tonto y ensopit... lo men capseró sols trova qu' es any nou y vida nova tinch de fer, com ja t' hi dit.

Y si algo t' encaparra, La *TRAMONTANA* t' dirá que tinch la musa bagarra y que la meua guitarra no fa res que pugá aná.

Frederich Olivé

IDEA LLOABLE

Extractém del número 98 de *Las Dominicales*, corresponent al 28 de Deseembre, una carta firmada per un estudiant de Roma á nom de sos companys, que creyém veurán ab gust nostres favoreixedors.

Lo punt capital es solicitar la cooperació de tots los que tenen ideas liberals, per aixecar en Roma un gran monument á GIORDANO BRUNO Y Á TOTS LOS MÁRTIRS DE LA INQUISICIÓN.

Á tal objecte han iniciat una suscripció internacional, que 's comensará lo primer de Janer del 85 ab la aparició d' un manifest, del qual ne donarém compte quan arribi á nostres mans un exemplar.

Després de procurarse la adhesió dels homes mes eminentes de son país, han projectat lo mateix ab los del nostre é igualment ab los dels restants d' Europa, al objecte d' organisar una conferencia en la que 's pagui entrada, en la qual aquells hi

prenguin part y 'ls fondos que 's recaudin serveixin pe 'l monument.

Encarregan qu' aquesta conferencia tinga lloch lo dia 17 de Febrer, al objecte de que 's fassi simultaneamente en tots los paissos; y anuncian que desde 'l primer de Janer fins al 17 de Febrer sortirà un periódich diari lliure-pensador exclusivament, que s' anomenará *Giordano Bruno* y estará redactat en tots los idiomas de Europa per las plumas mes ben trempadas, á fi de fer que resulti una grandiosa manifestació anti-clerical.

Molt lloable 'ns sembla la idea, puig en los temps que corrém en que la llibertat d' ensenyansa es un mito, y en que la ciencia está baix l' arbitri de qualsevol... Pidal que li dongui la gana de fer invadir per la policheca forsa lo temple del saber, y que sembla que 'la reaccionaris somian ab tornar á 'n aquells temps execrables de la Inquisició, bó es que 's fassi una manifestació tan universal com es puga, per demostrar á la clericalia que avuy la Humanitat los desprecia, y que demá, al passar sa dominació á las planas de la Historia qu' han embrutat ab tants crims, los nostres veniders horroritzats exclamarán: ¡Desgraciada humanitat que tant temps has sigut víctima de tals ainyanyas!

Diu ademés la citada carta que á Italia ja fa temps s' está organisant una Liga anti-clerical universitaria y constituint ademés Círcols al mateix objecte, y acaba excitant als estudiants espanyols á que fassin lo mateix, al efecte de constituir una Liga Anti-clerical Universitaria Internacional.

Bo seria, sens dupte, ja que avuy las cosas sembla qu' están en bon terreno per part dels estudiants italians, que los de las nostras Universitats seguissin lo camí iniciat per sos companys de Italia, al objecte de formar un cos que s' oposés á la milicia negra, y que fes impossible la repetició de la terrible nit de Sant Bartomeu.

Ánimo, donchs, estudiants espanyols: á la Internacional negra oposeuhi vosaltres la Liga Universitaria Anticlerical.

Las innovacions anunciadas per aquest número no 's donarán fins en lo próxim de La *TRAMONTANA*, puig per haber adelantat la sortida del present á consequéncia de ser demá festa, tanquém dintre del any vell y no volém comensar á fer fins per any nou vida nova.

Lo diumenje próxim tindrà lloch á Granelers una conferencia ab motiu de la inauguració de la primera escola laica de dita vila, que será sostinguda,—la escola,—per las agrupacions liberals de la mateixa població.

Molta il·lustració emancipada del clero es lo que fa falta.

Un aplauso, donchs, als liberals de Granoilers.

.. ..

La setmana entrant las donas presas á Igualada per la qüestió de Carme fineixen la condemna dictada pe'l Tribunal.

Ab aquest motiu LA TRAMONTANA tancarà la llista de subscripció dimecres vinent, enviantse los diners que obran en poder nostre, dels quals tindrem recibos compronts á disposició de qui ho solliciti.

.. ..

Los diaris ministerials de Madrid se desfan tot sovint en alabansas á favor dels esquerrans.

¡Pobres demócratas de pega dolsa!

¡Fins veures alabats dels conservadors!

Es la pitjor desgracia que podia succehirlos.

.. ..

En Novaliches, en la primera sessió del Senat, ha tornat á fer reluhir la qüestió de la abdicació de D.ª Isabel.

¡Diantre del senyor Marqués!

No sembla sino que busqui la lluna ab un cove y que la cosa porti cúa.

Donchs home, tréguila de una vegada, que com mes serém mes riurém.

Y sobre tot, ó rio recuelto...

.. ..

L' Ajuntament conservador de nostra ciutat sembla que s' ha posat á la barretina recordar als conservadors de Madrid sas promesas de proteccionisme desde la oposició.

¡Temps perdut!

Los polítics conservadors madrilenys son de tan dolenta ó pitjor fusta que 'ls altres, y no capassos, en conseqüencia, de recordar en lo poder de res de lo que en la oposició prometeren.

¡No faltava mes sino demanar en serio que 'ls nostres polítics complissen lo que prometen!

.. ..

A Madrid han robat un rellotje á un guardia civil.

No tingan por que 'l robin á un polis-sont.

Dime con quien andas...
y entre lladres no 's pert res.

.. ..

A Madrid també hi ha hagut tremolors de terra.

¡Ah! com allí hi ha 'l monstruo, no es estrany.

Fins la terra s' esgarrafa de que continúhin encara al poder los conservadors.

.. ..

Lo próxim diumenje tindrà lloch la declaració de soldats á ca la ciutat.

Poden anarse alegrant las familias de

saber que 'l govern, porque sí, se prepara á arrebatarios contra sa voluntad los fills que tant los ha costat mantener y pujar.

¡Excelencias del sistema de defender la patria ab exercits permanents forsosos!

.. ..

Retrato que de la isla de Cuba fa un periódich de la capital de aquella Antilla:

«Una criminalidad verdaderamente asombrosa, un número incalculable de vagos, una inseguridad terrible para las personas y para las propiedades, lo mismo en los campos que en los grandes centros de poblacion, y una impunidad escandalosa para todo linaje de delitos: hé aquí los rasgos generales que determinan la fisonomía social de la isla.»

La pintura es ben real;
no poden serne 'ls colors
de mes tons conservadors
en aquest quadro social.

.. ..

S' ha passat lo dia dels Ignocents sense gran novetat.

Los Olivers y Vilaverdes no s' han recordat de fer nova degollació.

Per aixó, gracias á que la Universitat de Madrid está encara deserta.

Que sino...

.. ..

Una irregularitat de nova invenció acaban de realisar los conservadors.

Se tracta de uns dos milers duros que se han rebut de un periódich de Nova York per proporcionar d' amagotís un telégrama extractat del tractat de comers convingut entre Espanya y 'ls Estats Units, quan encara dit tractat debia ser secret.

Y 'l govern, en plenas corts, ha dit que aixó no tenia res de particular.

Natural; en temps de conservaduría ¡viva la trampa! y campí qui pugui.

.. ..

En tres mesos de l' any 84 s' han recaudat en Aduanas uns cinch milions de pessetas menos que en igual temps del any passat.

¡Y aixó qué hi fa!

En cambi continúa de ministre lo *colec- roide* Romero.

Y aquesta es la única qüestió que interessa als espanyols.

.. ..

Lo Tribunal Suprém ha declarat procesat per qüestions electorals al governador civil de Córdoba senyor Espinosa.

Ab tal motiu alguns periódichs se alegren dihent que no tot han de ser immoralitats polítiques.

¡Il·lusions! Ja veurán com la sanch no arribará al riu ni 'l governador á una presó.

.. ..

L' Ajuntament de Alcoy, per no poder pagar sos deutes, s' ha declarat en huelga contra 'ls inglesos, dimitint tots los regidors.

¡Y no podriam tots los espanyols imitar als regidors de Alcoy, declarantnos en huelga de la condició de contribuyents!

Ab aixó sí que tindriam conservadors per pochos dias.

¡Vaya un exemple mes subversiu que nos dona 'l tal Ajuntament!

.. ..

Desconsoladoras en gran manera son las noticias que 's reben de Andalusia, ahont últimament han ocorregut terremotos poch comuns en nostra patria.

Los edificios enrunats se cuentan á milers y las personas soterradas arriban á un número extraordinari.

Las provincias de Granada y de Málaga han sigut las que han sofert danys de mes consideració.

Lo govern ha enviat 50.000 pessetas del fondo de calamitats, cantidad del tot insuficiente, no ja per aliviar los danys personals, sino ni sols per buscar una llar ó un soplug per tant de infelís com s' ha quedat sens un sostre que 'l guardi de la intemperie.

Aquestas calamitats sols poden aliviarse eficazment per medi de la solidaritat humana obligatoria, de lo qual está molt lluny la sociedad d' avuy en dia.

.. ..

A cent vint arriba ja 'l número de periódichs denunciats 'd' ensá d' alló de la Universitat de Madrid.

Se creu que 'ls pochos de oposició que restan sense denuncia, aviat no podrán dirho aixís.

Convinguém, donchs, en que 'ls conservadors son partidaris de la igualtat.

Si son. De la igualtat en quedar suprimits tots los periódichs de oposició.

A copia de denuncias.

.. ..

Habém rebut un folleto de Sebastia Aguilar, de Manresa, que te per títol *El Obrero*, y va dirigit á la classe treballadora.

En dit folleto l' autor se declara partidari del sistema democráthic federal republicá, y demostra que s' ha preocupat algo de la classe obrera.

També habém rebut un altre folleto titulat *El partido socialista obrero ante la Comision de Informe sobre el estado y necesidades de la clase trabajadora y las relaciones entre Capital y Trabajo*, en qual folleto habém trobat bastant de bo no fent mes que fullejarlo, y que 'ns proba lo que

¡ja sostinguerem en nostra última polémica ab *El Obrero*, aixó és, que la divisió dels socialistas espanyols no te rahó de ser, y que sols circunstancias ocasionales de las que ni uns ni altres se 'n donan bon compte, y sobre tot rencors de personalitats, mes que diferencia de ideals, privan al proletariet espanyol de tenir una forsa y organizació que bastaria á ferse respectar molt mes de lo que avuy se 'l respecta.

De tots modos, consti que agramim l' envio dels citats llibres.

L' AUCELL Y L' AUCELLAYRE

FABULETA

Un auccellayre ja veïl
dins d' una gabia tancat
tenia un bonich auccell
que jove havia comprat.
Veientse tan oprimit
molt llobreruch se migraha,
y passaba dia y nit
y l' auccell may no cantaba.
L' auccellayre ja cremat
grans sucrassas li feya,
y ni per forca ni ab grat
sa d' auccell completia veya.
Fins que al fi determinà,
javara resolució!
de relaxarli 'l menja
pera ferlo contentat.
Allavors ple de rabia
l' auccell un jonch va trencar,
y fugí de dins la gabia
pera buscarse 'l menjar;
deixant així a l' auccellayre
anguniat y esp-ficat,
buscantse gran espay y ayre,
pregonant sa llibertat.
Així està nostra Espanya
en mans dels conservadors;
on la lliga, altre l' escanya,
fentli sofrir amarchs plors.
Pero quant vinga 'l dia aquell
per nosaltres desitjat,
com ne canta avuy l' auccell
cantarem la llibertat.

M. GARDÓ

Lo bisbe de Osuna ha excomunicat...
una friolera! al mateix senyor Pidal, mi-
nistre de Foment y capitá Menaya de la
mestisseria.
¡Bravo, bravo!
De aquesta manera fins los mestissos se
riurán de las excomunionis.
— Y tot será ajudar la nostra propaganda
anticlerical.

La cort de Lleó XIII 'ns dona las gra-
cias per lo que Espanya ha fet en favor de
las missions católicas del Africa en la
conferencia de Berlin.
Nosaltres som aixís.
Nos entretemim en criar corps pera que
després nos treguin los ulls.

Ja tenim un cisma en porta.
A Ronda hi ha un predicatore jesuïta, 'l
qual diu que no hi ha mes qu' intern y
cel.
Vet' aquí que tot alló de las penas del
Purgatori (segons aquest company de Je-
sus), son una camama, y que no ni ha ne-
cessitat de gastarse cap missa per treure
las ánimas de dit lloch.

Y donchs, iqué 'n farém ara dels trisa-
gis, oracions y altres bestiesas per l' estil,
que tant contribuïxen a engreixar gali-
paust!
Si jo fos capellá comensaria per fer
mantenir de oracions a dit jesuïta, á veure
si un' altre vegada li tornaban ganas de
rebaixar l' art.

Lo mateix bramaire 'ns ha fet saber que
en Figueras s' está cremant en las calde-
ras d' en Pere Botero.

Ay vetua 'ls mitxons de neu. Pot ser sí
que sigui vritat y que 'l tal company de
Loyola hagi anat á ferli una visita.
Lo qu' es á mi, m' hauria agradat molt
ferli companyia en sa excursió per lloch
tant divertit.

.. ..

S' ha calat foch á un convent de monjas
católicas de Brooklyn (Estats Units), mor-
rint mes de quaranta personas.

Los cossos s' han perdut, pero 's confia
que á copia de missas podrán salvarse las
ánimas.

Donchs vingi una suscripció per missas
c' tutti contenti.

.. ..

Ha sigut portat á la prevenció de Hau-
bourdin (Fransa) un reverent que volia
entretenirse de certa manera ab uns jo-
venets de setze anys.

Se instrueix la corresponent sumaria.

Lo tribunal de Gand acaba de condem-
nar á la monja María Aimé de Geddes á
tres mesos de presó y 26 francs de multa
per estafas.

Per calumniador, lo reverent Dechéze-
lles, de Tours, ha sigut condemnat á 300
francs de multa y 300 mes de indemni-
sació.

Un germá de la doctrina cristiana, de
Puy, ha sigut condemnat á una forta mul-
ta y sis mesos de presó per certas tentati-
vas que no son de llei ab sos deixebles.
Endevant y fora ab la moral católica.

.. ..

Nostres lectors recordarán que un frare
guardiá dels frares de Manresa es molt
aficionat á vestirse de persona, venir á
nostra ciutat, pendre café al saló Condal
ab duas flamencas y en famelarlas com
qui no hi toca.

Donchs tal popularitat ha adquirit ja lo
tal frare ab sas flamencas, que en un pe-
riódich trobém la noticia de que fa poch
dias que al café de la Alegria una intere-
ssada cantava la següent petenera:

*Mare mia que me marcho
á la manresana tierra,
onde hay un fraile gomoso
que á tomar café me yeca.*

També 's creu que 'l frare, ademés del
café, las hi fa tomar alguna altra coseta.

SONET

Lo poble que sofreix la tiranía
de un rey que sens concienca l' avasalla,
si un jorn ab l' estranger la guerra estalla
demostra ab gran furor sa valentia.
Tant sols al crit de Patria ab energia
empunya lo fusell, y á la batalla
se porta com un brau, llençant metralla
que al cor d' homes honrats l' engor avia.
Ab sang de germans seus rega la terra,
cubreix lo mon de dol y de venturar;
ab foch abrasador pobles suquera:
se venja ab innocents criaturas
y calma l' ambició guanyant la guerra
del Rey que l' esclavava ab lleys impuras.

Q. ROSÓ

EPIGRAMAS

La Marieta de La Sena
las botinas estrenava,
y casi sempre 's queixava,
que li feyan mal al peu:
y va exclamá en Marvidal,
qu' es un xicot poca pena:
—Quan una cosa s' estrena—
ja se sap que ha de fer mal.

M. SORÉ y BUS

.. ..

La filla de l' estanqué
y l' Enrich, xicot molt mazo,
quan no tenen res que fe
se 'n van á smagar tabaco.

.. ..

En Camilo á la Pepeta
de carn flonja la trobava,
y per cubrir la falteta
avans d' ahir la pitjava
á dintre d' una escaleta.

.. ..

En Just deixa anar pel pis
un canari que no canta,
y la Tecla que l' espanta
fins sens llociola xista,
ta una gabia de jonchs fins,
de la qual diu á n' en Just:
—May me donarás tant gust
com quan me 'l fiquis á gust.

Q. ROSÓ

XARADAS

Encara que te 'l tres llarch
la filla gran de la Quima,
un jove hi ha que l' estima
y 's casará per Sant March.
Prima des tot de llansols
ella sé que 'n te de au,
mes son promés, de segü
que ni un trist duro te sols.

.. ..

A la hu des d' una total
va hu tres dia en Marcial.

LL. MOLA

.. ..

MUDANSA

Un nom de dona será
si lo tot posas ab a.
Me diluen de la Merced
que tot sovint tot ab e.
Pels toros ha de servi
Mon total escrit ab i.

SIX HYMON

.. ..

GEROGLIFICH

×
R O M
E
R H
L
O O O O
K R
K
I

ERNST DE PALAFRUGELL

SOLUCIONS

À LAS ABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

GEROGLIFICH.—Dotze mesos fan un any.